

Jahrgang 2021 | Ausgabe 2 | 29. Jänner

DE Version

Neujahrskonzert der Slowakischen Philharmonie

Über 200 Jahre ist **der Walzer** König der Tänze auf Bällen und Festen. Im Tanz verbindet sich symbolisch das geistige und physische Wesen des Menschen. Diese ewige Wahrheit diente der Slowakischen Philharmonie als Inspiration für das Programm ihres diesjährigen Neujahrskonzerts. Die schönsten Walzer der Welt wurden dafür zusammengestellt. Für das Programm sowie die vollständige Aufnahme aus dem Konzertsaal der Slowakischen Philharmonie klicken Sie auf den Link.

Slovenská filharmonia © 2021

[Link: zum Neujahrskonzert ...](#)

Legende der slowakischen Fotografie

Karol Kállay (1926, Čadca-2012, Bratislava) betrat die Welt der Fotografie auf seine, ihm ganz eigene, Art und Weise. Als sechzehnjähriger erwarb er 1942 mit der Fotografie „Asfaltéri“ („Die Asphaltierer“) seine erste Auszeichnung – gleich die goldene Medaille bei der nationalen Fotoausstellung in Bratislava.

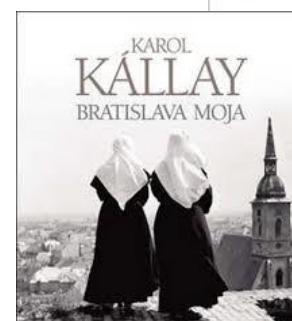
Er vertrat den Grundsatz, man solle nichts als Amateur in irgendwelcher professionellen Branche machen. Gerne saß er in den hinteren Reihen, aus denen er einen besseren Überblick über das Geschehen hatte. Er mied kein Thema und kein Genre. Großes Gespür für die Dynamik des Lebens, für Unmittelbarkeit, für den „richtigen Moment“ prägten Kállays fotografische Handschrift. Neben der künstlerischen Fotografie und Fotoreportage ar-

beitete er auch für Modemagazine und namhafte internationale Zeitschriften. Zu seinem Portfolio zählen über 40 Publikationen und Dutzende von Ausstellungen im In- und

PHOTOREPORTING

KAROL KÁLLAY

Ausland. Sein Werk wurde mehrmals auch auf internationaler Ebene ausgezeichnet: mit dem Titel „Excellence FIAP“ vom Internationalen

Fortsetzung auf der Seite 2

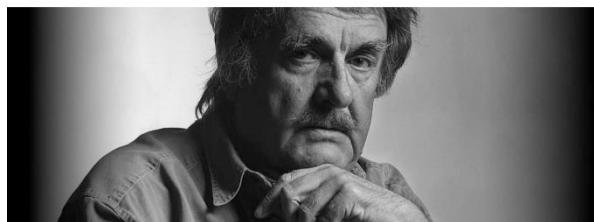

Jahrgang 2021 | Ausgabe 2 | 29. Jänner

Verband für photographische Kunst (1970), mit dem UNESCO Preis für seinen Bildband „Los Angeles“ (1984), mit dem Titel „Fotograf des Jahres“ der GEO Redaktion in Hamburg (1992), mit der staatlichen Auszeichnung „Prabinov kríž I. Klasse“ vom slowakischen Präsidenten (1998), mit dem „Leopold J. Danihels“ Preis (1999), mit dem Ehrenpreis des Jahrzehntes für Lebenswerk von der Slovak Gold Stiftung (2004). Eine Sonderausstellung „Nezabudnutelní“ („Die Unvergesslichen“) wurde ihm zu Ehre in Danubiana Museum organisiert.

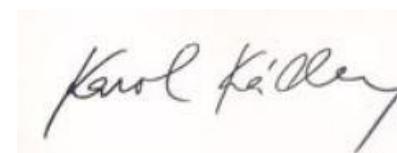
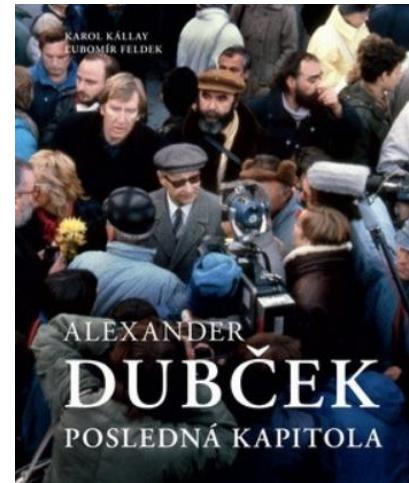

KAROL KÁLLAY | 1926 - 2012 | SK

NEZABUDNUTELNÍ
17. NOVEMBER 2010 - 15. JANUAR 2011
Kurator: Marian Peško

Er wurde Bilderberg Mitglied. Karol Kállay ist auch Herausgeber eines Fotobuches über Alexander Dubček. An diesen bedeutenden Politiker wird das Slowakische Institut heuer, anlässlich seines 100. Geburtstages, festlich erinnern.

[Link: zur Webseite mit der Ausstellung...](#)

Architekt Ignác Feigler

Die Slowakei erinnert sich an den 200. Geburtstag des Architekten Ignác Feigler d.J.

Ignaz Feigler der Jüngere, geboren am 20. November 1820 in Preßburg, ist wohl der bedeutendste unter den Architekten der Feigler-Baudynastie (sein Vater Ignaz Feigler d. Ä. und sein Enkel Franz waren

auch als Architekten und Baumeister in der Stadt Preßburg tätig).

Nach dem Abitur studierte er Architektur zuerst in Deutschland (München, Berlin), seine Studien schloss er an dem k.k. Polytechnischen Institut (aus welchem die Technische Universität hervor ging) in Wien ab. Nach Abschluss gewann er einen Preis von Kaiser Franz Joseph, welcher ihm einen einjährigen Aufenthalt in Rom ermöglichte. Nachdem er Studienreisen durch Italien und Frankreich absolviert hatte, kehrte er nach Preßburg zurück, um in der Firma seines Vaters mitzuarbeiten.

Fortsetzung auf der Seite 3

Jahrgang 2021 | Ausgabe 2 | 29. Jänner

ten. Im August 1850 heiratete er die Tochter eines Preßburger Geschäftsmanns und baute ein Haus auf der Nonnenbahn, wo er bis zu seinem Tod lebte. Seine Arbeiten sind durch einen strengen symmetrischen Baustil gekennzeichnet; er war der bedeutendste Vertreter des Klassizismus in Preßburg. In den letzten Jahren beschäftigte er sich jedoch auch mit der Sezession. Drei Jahrzehnte hindurch war er in Preßburg der erfolgreichste Architekt und Baumeister mit einem Gespür für die Stadtentwicklung. Bis heute sind viele seine Bauten erhalten:

Das prestigeträchtige Hotel Carlton (1846)

Das Palugyay-Palais (1873)

Das Bahnhofsgebäude der Ersten Pferdebahn (1839)

Weiters das Gasthaus „Zum grünen Baum“, das neogotische Schloss in Rusovce (1850), das Stadttheater - heute das historische Gebäude des Slowakischen Nationaltheaters (1886) und die eklektische Blumenthal Kirche (1888). Ignác Feigler d. J. war der Architekt von weiteren monumentalen Bauten in Bratislava - des Esterházy-Palais (1870-1873), des Lafranconi-Palais (1876-1877), des ursprünglichen Hauptbahnhofs, des Fakultätskrankenhauses in der Mickiewiczova Straße. Viele seiner Bauten wurden jedoch abgerissen oder mussten in der Ära des „sozialistischen Realismus“ dem neuen Geschmack weichen. Ein Unikat blieb jedoch erhalten, bereits in der Zeit seiner Entstehung wurde es „Die Pressburger Rarität“ genannt: das Bahnhofsgebäude der Ersten Pferdebahn. Ignaz Feiger d.J. starb am 16. November 1894 in Preßburg und wurde am Andreas-Friedhof beigesetzt.

Das Ministerium für auswärtige und europäische Angelegenheiten der Slowakischen Republik residiert im Palugyay-Palais mit einem ausgedehnten Labyrinth von Weinkellern und gab ein Buch über dieses architektonische Meisterwerk heraus:

[Link: zum Buch über das Palugyay-Palais...](#)

Fortsetzung auf der Seite 4

Jahrgang 2021 | Ausgabe 2 | 29. Jänner

Reichtum der Regionen Liptov und Tatra

Wir bieten Ihnen einen virtuellen informativen Ausflug für die ganze Familie mit wunderschönen Einblicken in die Regionen **Liptov und Tatra**. Liptov (Liptau) befindet sich im Norden der Slowakei und grenzt am nordöstlichen Rand an Polen. Sie ist voller Traditionen, bietet die malerischsten Landschaftsszenen und einen großen Reichtum an kulturhistorischen Denkmälern. Die majestätische Tatra mit den höchsten Bergen des Landes ist das Gebiet mit der stärksten Anziehungskraft in der Slowakei.

[Link: zum Video-Liptov und die Tatra ...](#)

SK Version

Novoročný koncert Slovenskej filharmónie:

Valčík je kráľom tancov na plesoch a festivaloch už viac ako 200 rokov. Tanec je optimálnym prepojením duchovného a fyzického bytia človeka. Táto odveká pravda slúžila Slovenskej filharmónii ako inšpirácia pre program tohtoročného Novoročného koncertu, ktorý pozostával z najkrajších valčíkov sveta. Program a kompletnej záznam z koncertnej sály Slovenskej filharmónie získate kliknutím na odkaz v nemeckej verzii.

Legenda slovenskej fotografie:

Karol Kállay (1926, Čadca-2012, Bratislava) vstúpil do sveta fotografie spôsobom jemu vlastným. Prvé ocenenie získal za fotografiu Asfaltéri ako šestnásťročný na celoslovenskej fotovýstave v Bratislave v roku 1942. A hneďto bola zlatá medaila za prvé miesto. Bol stúpencom teórie, že amatérsky nemožno robiť nič na profesionálnom poli. Rád sedával v zadných radoch, odkiaľ mal lepší výhľad a prehľad. Nevyhýbal sa žiadnej téme, žiadnemu žánru. Charakteristickou črtou jeho fotografického rukopisu bol zmysel pre dynamiku života, pre bezprostrednosť, pre ten „správny okamih“. Venoval sa umeleckej a reportážnej fotografii, ale pracoval aj pre módne a významné zahraničné magazíny. Vydal vyše 40 obrazových publikácií. Pripravil desiatky autorských výstav doma i v zahraničí. Roku 1970 mu Medzinárodná federácia fotografického umenia (FIAP) udelila titul Excellence FIAP. Za publikáciu Los Angeles dostal roku 1984 cenu UNESCO a roku 1992 mu redakcia GEO v Hamburgu udelila titul Fotograf roku, stal sa členom agentúry Bilderberg. V roku 1998 mu prezident SR prepožičal štátne vyznamenanie Pribinov kríž I. triedy, v nasledujúcim roku získal Cenu Leopolda J. Danihelsa a roku 2004 prevzal od Nadácie Slovak Gold Veľkú čestnú cenu desaťročia za umenie. Karol Kállay vydal knihu s fotografiemi Alexandra Dubčeka – tomuto veľkému politikovi zorganizuje tento rok Slovenský inštitút veľkú výstavu pri príležitosti jeho nedožitých 100 rokov.

Architekt Ignác Feigler:

Slovensko si pripomína 200 rokov od narodenia architekta Ignáca Feiglera ml. Narodil sa 20. novembra 1820 v Prešporku. Je pravdepodobne najdôležitejším architektom zo staviteľskej dynastie Feiglerovcov (jeho otec Ignác Feigler starší a jeho vnuk Franz taktiež pôsobili ako architekti a staviteľia vo vtedajšom Prešporku). Po ukončení strednej školy naďalej študoval architektúru v Nemecku (Mníchov, Berlín), štúdium dokončil na C&K Polytechnickom inštitúte

Pokračovanie na strane 5

Jahrgang 2021 | Ausgabe 2 | 29. Jänner

(z ktorého neskôr vznikla Technická univerzita) vo Viedni. Po ukončení štúdia získal cenu cisára Františka Jozefa, čo mu umožnilo zostať ešte rok v Ríme. Po absolvovaní študijných cest po Taliansku a Francúzsku sa vrátil do Prešporku, aby pracoval vo firme svojho otca. V auguste 1850 sa oženil s dcérou prešporského podnikateľa a postavil dom na Nonnenbahn, kde žil až do svojej smrti. Jeho tvorba sa vyznačuje prísnym symetrickým architektonickým štýlom; bol najdôležitejším predstaviteľom klasicizmu v Prešporku. V posledných rokoch sa však zaoberal aj Secesiou. Tri desaťročia bol najúspešnejším prešporským architektom a staviteľom s veľkým citom pre rozvoj tohto mesta. Mnoho z jeho budov sa zachovalo dodnes:

Hostinec U zeleného stromu, prestížny hotel Carlton (prestavba 1846), neogotický kaštieľ v Rusovciach (prestavba v tudorovskom slohu 1850), Palugyayov palác (1873), mestské divadlo - dnešná historická budova SND (1886) a v ne-poslednom rade eklektický Blumentálsky kostol (1888). Zaujímavosťou je, že Feiglerovci však niekdajšie mestské divadlo realizovali výlučne ako staviteľia a nie ako architekti. Ignác Feigler ml. je aj autorom ďalších monumentálnych stavieb v Bratislave - Esterházyho paláca (1870 - 1873), Lanfranconiho paláca (1876 - 1877), ale aj Hlavnej stanice, ktorá už bola medzi časom niekoľkokrát prestavaná. Je tiež autorom, na svoju dobu, supermodernej fakultnej nemocnice na Mickiewiczovej ulici. Ani toto ešte nie je kompletný zoznam rozsiahleho architektonicko-staviteľského diela, pretože mnoho diel už bolo zbúraných a niektoré unikátnie stavby museli len v nedávnej minulosti ustúpiť novému vkusu v neslávnej ére „socialistického realizmu“. Jeden unikát sa však zachoval a dnes patrí do zlatého fondu európskych technických pamiatok. Už v čase svojho vzniku bol nazývaný Prešporskou raritou. Bola to prvá stavba bratislavskej viac generáčnej architektonicko-staviteľskej rodiny Feiglerovcov - otca Ignáca Feiglera st. a syna Ignáca Feiglera ml. Hovoríme o budove stanice Prvej konskej železnice (1839), prvej vo vtedajšom Uhorsku, ktorou pohotovo zareagovali na nástup industrializácie a postavili ju iba o šesť rokov neskôr ako prvú stanicu tohto druhu v Európe. Ignác Feiger mladší zomrel 16. novembra 1894 v Prešporku a je pochovaný na Ondrejskom cintoríne. Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky okrem hlavnej budovy dnes využíva aj reprezentačné priestory Palugyayovho paláca podľa návrhu Ignáca Feiglera ml. Palugyayov palác dokončili v roku 1873 a stal sa jednou z najkrajších predmestských stavieb vtedajšieho Prešporka s rozsiahlym labyrintom vínnych pivníck v podzemí. Neoresančná budova plnila funkcie ubytovacie, administratívne aj výrobné. Link na publikáciu MZVEZ SR o Palugyayovom paláci nájdete v nemeckom verzii.

Virtuálny výlet do regiónov Liptov a Tatry:

Ponúkame Vám virtuálnu informačnú exkurziu pre celú rodinu po Liptove a Tatrách. Liptov sa nachádza na severe Slovenska a na jeho severovýchodnom okraji hraničí s Poľskom. Je to región plný tradícií, ponúka najmalebnejšie prírodné scenérie a veľké množstvo kultúrnych a historických pamiatok. Majestátne Tatry s najvyššími horami v krajinе sú najväčšou atrakciou na Slovensku.